

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

28.9.2010

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: ΒΡΑΒΕΙΟ ΖΑΧΑΡΩΦ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ 2010

Επισυνάπτεται ο κατάλογος των υποψηφίων κατά αλφαβητική σειρά, καθώς και η αιτιολόγηση και τα βιογραφικά σημειώματά τους που παρελήφθησαν από τη γραμματεία, για το Βραβείο Ζαχάρωφ για την ελευθερία της σκέψης 2010, οι οποίοι προτάθηκαν σύμφωνα με το καταστατικό του Βραβείου Ζαχάρωφ από τουλάχιστον 40 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή από μια πολιτική ομάδα.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

CM832022EL.doc

PE448.983v01-00

EL

Ενωμένη στην πολυμορφία

EL

**ΒΡΑΒΕΙΟ ΖΑΧΑΡΩΦ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ 2010**

Υποψήφιοι προτεινόμενοι από πολιτικές ομάδες και μεμονωμένους βουλευτές
κατά αλφαβητική σειρά

Υποψήφιος	Δραστηριότητα	Προτείνεται από
ACCESS (ΠΡΟΣΒΑΣΗ)	Κίνημα πολιτών, το οποίο βοηθά τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να προστατεύουν τόσο τους ίδιους όσο και τις επικοινωνίες τους επιγραμμικά. Παρέχει επίσης τεχνολογική βοήθεια επιτρέποντας την πρόσβαση σε πληροφορίες παρά τη λογοκρισία από κατασταλτικά καθεστώτα.	Προτείνεται από την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη
κύριος Haytham AL-MALEH	Εξέχων σύρος δικηγόρος και ακτιβιστής στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο οποίος καταδικάστηκε σε τριετή φυλάκιση στις 4 Ιουλίου 2010. Οι αποστολές παρακολούθησης της δίκης που οργανώθηκαν από διεθνείς οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών ανέφεραν ρητά ότι η δίκη του κ. Al-Maleh δεν πληρούσε τα διεθνή πρότυπα δίκαιης δίκης.	Προτείνεται από την κ. Heidi Hautala και από άλλους 44 βουλευτές
BREAKING THE SILENCE (ΡΗΓΜΑ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ)	Ισραηλινή μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ), η οποία ιδρύθηκε από στρατιώτες και παλαιμάχους των ισραηλινών δυνάμεων άμυνας που συλλέγουν και παρέχουν μαρτυρίες σχετικά με τη στρατιωτική θητεία τους στη Δυτική Όχθη, στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ κατά τη δεύτερη Ιντιφάντα, προσφέροντας στους εν ενεργεία και στους απολυθέντες ισραηλινούς στρατιώτες και εφέδρους μια πλατφόρμα για να περιγράψουν εμπιστευτικά τις εμπειρίες τους στα κατεχόμενα από το Ισραήλ εδάφη.	Προτείνεται από την Ομάδα των Πρασίνων / Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία και Προτείνεται από τη Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών

<p>κύριος Guillermo FARIÑAS</p>	<p>Κουβανός διδάκτωρ ψυχολογίας, ανεξάρτητος δημοσιογράφος και πολιτικός αντιφρονών στην Κούβα. Τα προηγούμενα χρόνια πραγματοποίησε 23 απεργίες πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά διάφορων στελεχών του κουβανικού καθεστώτος. Έχει δηλώσει ότι είναι έτοιμος να θυσιάσει τη ζωή του στον αγώνα κατά της λογοκρισίας στην Κούβα.</p>	<p>Προτείνεται από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών και Προτείνεται από τον κ. Edvard Kožušnik και από άλλους 91 βουλευτές</p>
<p>κυρία Aminetu HAIDAR</p>	<p>Σαχραουί υπερασπίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολιτική ακτιβίστρια. Είναι επιφανής ακτιβίστρια για την ανεξαρτησία της Δυτικής Σαχάρας. Αποκαλείται ενίοτε η «Σαχραουί Γκάντι» για τις μη βίαιες διαμαρτυρίες της, μεταξύ των οποίων και απεργίες πείνας, για την υποστήριξη της ανεξαρτησίας της Δυτικής Σαχάρας.</p>	<p>Προτείνεται από τον κ. Norbert Neuser, τον κ. Willy Meyer, τον κ. Raúl Romeva i Rueda και από άλλους 40 βουλευτές</p>
<p>κύριος Dawit ISAAK</p>	<p>Ερυθραίος δημοσιογράφος, συγγραφέας και θεατρικός συγγραφέας, πολιτικός κρατούμενος από το 2001. Κρατείται υπό ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει επανειλημμένως την άμεση αποφυλάκισή του.</p>	<p>Προτείνεται από τον κ. Olle Schmidt, την κ. Cecilia Wikström, την κ. Marit Paulsen και την κ. Lena Ek και άλλους 37 βουλευτές.</p>
<p>κυρία Birtukan MIDEKSA</p>	<p>Αιθίοπας πολιτικός και πρώην δικαστής. Είναι αρχηγός του κόμματος της αντιπολίτευσης Ενότητα για τη Δημοκρατία και τη Δικαιοσύνη (UDJ). Στις 28 Δεκεμβρίου 2008, η Birtukan συνελήφθη εκ νέου για να εκτίσει ποινή ισόβιας κάθειρξης. Παραδέχθηκε ανοικτά ότι συνεχίζει τον ειρηνικό της «αγώνα για περισσότερη δημοκρατία, σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου» στην Αιθιοπία.</p>	<p>Προτείνεται από την Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο</p>
<p>Πατήρ Thadeus, NGUYỄN VAN LY</p>	<p>Βιετναμέζος ιερέας και επιφανής ακτιβιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο οποίος μετέρχεται μόνον μη βίαια μέσα για την επίτευξη του στόχου της παγκόσμιας προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.</p>	<p>Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών</p>

OPEN DOORS (ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ)	Μη ομολογιακή χριστιανική αποστολή, η οποία υποστηρίζει τους διωκόμενους χριστιανούς που αποτελούν τη θρησκευτική μειονότητα που υφίσταται τις περισσότερες διώξεις. Επί του παρόντος, η οργάνωση δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 45 χώρες με ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων.	Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών
---	--	---

Προτείνεται από την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη

Η πρόσβαση στο Διαδίκτυο μετατρέπεται ραγδαία σε ένα από τα πιο κρίσιμα ζητήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην εποχή μας – τόσο ως αναδυόμενο δικαίωμα αφ' εαυτού όσο και ως πύλη για την απόλαυση πολλών άλλων δικαιωμάτων. Το Access είναι ένα κίνημα πολιτών, το οποίο βοηθά τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να προστατεύουν τόσο τους ίδιους όσο και τις επικοινωνίες τους επιγραμμικά. Παρέχει επίσης τεχνολογική βοήθεια επιτρέποντας την πρόσβαση σε πληροφορίες παρά τη λογοκρισία από κατασταλτικά καθεστώτα.

Το Access ιδρύθηκε μετά την έντονη καταστολή που σημειώθηκε ύστερα από τις εκλογές στο Ιράν το 2009 και παρέσχε κρίσιμη τεχνική υποστήριξη, βοηθώντας ώστε το Διαδίκτυο να παραμείνει ανοικτό για το ιρανικό δημοκρατικό κίνημα. Καθώς εκατομμύρια άνθρωποι αμφισβητούσαν το αποτέλεσμα των εκλογών, ένα επιγραμμικό δίκτυο ψηφιακών ακτιβιστών ξεκίνησε μια σειρά παρεμβάσεων με σκοπό να διατηρηθεί ελεύθερη και χωρίς παρακολούθηση η πρόσβαση στο Facebook, στο Twitter, στα ανεξάρτητα ιστολόγια και στους πελάτες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Αυτό το δίκτυο ψηφιακών ακτιβιστών ανά τον κόσμο συνασπίστηκε τότε για να δημιουργηθεί το Access. Μέσω του έργου του, το Access συνέβαλε στη δημοσιοποίηση χιλιάδων βίντεο διαμαρτυρίας και αναφορών καταχρήσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων (συγκεντρώνοντας άνω των 5 εκατομμυρίων προβολών): βοήθησε εκατοντάδες χιλιάδες υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και απλούς πολίτες να ξεπεράσουν με ασφάλεια τα τείχη προστασίας και να αποκτήσουν πρόσβαση σε ζωτικής σημασίας απαγορευμένους δικτυακούς τόπους· και έδωσε τη δυνατότητα σε οργανώσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να διατηρήσουν με θάρρος την παρουσία τους στο Διαδίκτυο παρά τις συνεχείς επιθέσεις των καθεστώτων και των πειρατών που επιστρατεύουν. Το Access εργάζεται για την εξασφάλιση μιας ανοικτής παγκόσμιας πρόσβασης στο Διαδίκτυο και για την προστασία και την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

<http://www.accessnow.org/>

Προτείνεται από την κ. Heidi Hautala και άλλους 44 βουλευτές

**Haytham Al-Maleh, σύρος δικηγόρος υπερασπιστής των
ανθρωπίνων δικαιωμάτων
Υποψήφιος για το Βραβείο Ζαχάρωφ 2010**

Έναν χρόνο μετά την έγκριση ψηφίσματος για την υπόθεση του Muhammad Al-Hassani, σύρου δικηγόρου, ο οποίος συνελήφθη αυθαίρετα και κρατείται σε απομόνωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε στις 9 Σεπτεμβρίου 2010 ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία με ειδική αναφορά στην υπόθεση του Haytham Al-Maleh, ενός 80χρονου δικηγόρου υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο Haytham Al-Maleh συνελήφθη αυθαίρετα από υπαλλήλους της Γενικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στις 14 Οκτωβρίου 2009, κρατήθηκε σε απομόνωση έως την ανάκρισή του από τον στρατιωτικό εισαγγελέα στις 20 Οκτωβρίου 2009 και δικάστηκε από το Δεύτερο Στρατοδικείο της Δαμασκού, παρά το γεγονός ότι τα στρατοδικεία δεν πρέπει να έχουν αρμοδιότητα εκδίκασης πολιτικών υποθέσεων. Η σύλληψή του έλαβε χώρα την περίοδο κατά την οποία τα κράτη μέλη της ΕΕ πρότειναν να υπογραφεί η συμφωνία σύνδεσης με τη Συρία. Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί σημαντικό μέρος της εν λόγω συμφωνίας.

Στις 4 Ιουλίου 2010, ο Haytham Al-Maleh καταδικάστηκε σε τριετή φυλάκιση με την κατηγορία της «διασποράς ψευδών και υπερβολικών ειδήσεων που αποδυναμώνουν το εθνικό συναίσθημα», βάσει των άρθρων 285 και 286 του Ποινικού Κώδικα της Συρίας. Οι κατηγορίες προκύπτουν από τις συνεντεύξεις του κ. Al-Maleh στα μέσα ενημέρωσης, στις οποίες επέκρινε τη συνεχιζόμενη χρήση αναγκαστικών νόμων στη Συρία και τον συνεχιζόμενο έλεγχο των αρχών της χώρας στο δικαστικό σύστημα. Οι αποστολές παρακολούθησης της δίκης που οργανώθηκαν από διεθνείς οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών ανέφεραν ρητά ότι η δίκη του κ. Al-Maleh δεν πληρούσε τα διεθνή πρότυπα δίκαιης δίκης.

Η υγεία του κ. Al-Maleh επιδεινώθηκε σοβαρά το καλοκαίρι. Πάσχει από αρθρίτιδα, διαβήτη και προβλήματα του θυρεοειδούς και δεν έχει τακτική πρόσβαση σε φάρμακα.

Η καταδίκη του Haytham Al-Maleh, ο οποίος θεωρείται εξέχων δικηγόρος υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία, καταδεικνύει τις συνεχιζόμενες διώξεις δικηγόρων και υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συνιστά επίσης μια έντονη προειδοποίηση προς τους δικηγόρους που προάγουν το κράτος δικαίου και αμφισβητούν καθημερινά τους περιορισμούς που επιβάλλει η κατάσταση έκτακτης ανάγκης, η οποία ισχύει από το 1963.

Η υπογραφή της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Συρίας καθυστέρησε ύστερα από αίτημα της συριακής πλευράς. Από τον Οκτώβριο του 2009, η Επιτροπή έχει λάβει εντολή από το Συμβούλιο να αποφανθεί για την κατάσταση και να βρει έναν τρόπο για την υπογραφή της συμφωνίας. Στο ψήφισμα του Σεπτεμβρίου του 2010, το Κοινοβούλιο υπογράμμισε την επιδείνωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της

συστηματικής καταστολής σε βάρος δικηγόρων και υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία, και ζήτησε τη θέσπιση ενός σαφούς μηχανισμού για την έναρξη συζητήσεων μεταξύ των Σύριων και των ευρωπαϊών εταίρων σχετικά με τις συγκεκριμένες βελτιώσεις στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας που αναμένει η ΕΕ από τις αρχές της Συρίας.

Η απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ 2010 στον κ. Al-Maleh θα μπορούσε να εκληφθεί ως σημαντική υποστήριξη όλων εκείνων που προασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και προωθούν δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στη Συρία και θα αποτελούσε ένα σημαντικό μήνυμα για την ΕΕ, η οποία πρέπει να διασφαλίσει τη συνεκτικότητα και την αποτελεσματικότητα της εξωτερικής δράσης της όσον αφορά τον σεβασμό και την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

**Προτείνεται από την κ. Rebecca Harms και τον κ. Daniel Cohn-Bendit εξ
ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων / Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία**

Breaking the Silence (Ρήγμα στη σιωπή)

Ποιοι είναι και τι κάνουν

Η Breaking the Silence είναι ισραηλινή ΜΚΟ, η οποία ιδρύθηκε το 2004 από στρατιώτες και παλαιμάχους του ισραηλινού στρατού που συλλέγουν και παρέχουν μαρτυρίες σχετικά με τη στρατιωτική τους θητεία στη Δυτική Όχθη, στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ κατά τη δεύτερη Ιντιφάντα.

Σε μια κοινωνία η οποία έχει την τάση να αγνοεί την αδικία και την καταπίεση που συνεπάγεται η κατοχή, το έργο της Breaking the Silence είναι καθοριστικής σημασίας. Η Breaking the Silence τονίζει ότι η ισραηλινή κοινωνία «συνεχίζει να εθελοτυφλεί και να αρνείται τα όσα γίνονται στο όνομά της». Σκοπός της Breaking the Silence είναι να παρουσιάσει στο ισραηλινό κοινό την πραγματικότητα της ισραηλινής κατοχής, όπως γίνεται αντιληπτή από τους ισραηλινούς στρατιώτες, και να ανακινήσει τον διάλογο σχετικά με τις συνέπειες της παρατεταμένης κατοχής τόσο για τον παλαιστινιακό πληθυσμό όσο και για την ισραηλινή κοινωνία.

Από το 2004, η Breaking the Silence έχει συλλέξει μαρτυρίες από περισσότερους από 650 στρατιώτες οι οποίοι υπηρέτησαν τη θητεία τους στα κατεχόμενα εδάφη μετά την έναρξη της δεύτερης Ιντιφάντα. Η Breaking the Silence οργανώνει επίσης περιόδους στα χωριά της Νότιας Χεβρώνας για ισραηλινούς νέους, σπουδαστές, πολιτικούς, δημοσιογράφους, ξένους διπλωμάτες και το ευρύτερο κοινό, με σκοπό να παράσχει μια μοναδική από πρώτο χέρι γνωριμία με τη δεινή κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή.

Η οργάνωση ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την αξιοπιστία των ιστοριών που δημοσιεύει. Για κάθε ιστορία, απαιτούνται δύο αυτόπτες μάρτυρες, διεξάγεται έρευνα συνομιλώντας με άλλους στρατιώτες, καταγράφονται συνομιλίες και διενεργούνται επαληθεύσεις με το B'Tselem (Ισραηλινό Κέντρο Πληροφοριών για τα ανθρώπινα δικαιώματα στα κατεχόμενα εδάφη) και άλλες οργανώσεις. Υπάρχουν πολλές ιστορίες οι οποίες δεν δημοσιοποιούνται, επειδή δεν υπάρχει επαρκής επαλήθευση.

Απειλές και δυσκολίες στο έργο της Breaking the Silence

Παρότι το έργο της Breaking the Silence έχει πολλούς υποστηρικτές στο Ισραήλ και στο εξωτερικό, υπάρχουν επίσης πολλοί που δεν υποστηρίζουν το έργο της και μετέρχονται ολοένα και πιο απειλητικά μέσα προσπαθώντας να κλείσουν και να φιμώσουν την οργάνωση. Στα μέσα αυτά περιλαμβάνονται συλλήψεις των μελών της BtS, επιθέσεις και παρεμπόδιση από τον στρατό των περιοδειών που οργανώνονται από την BtS, δημόσια δυσφήμιση και απόπειρες διακοπής της χρηματοδότησής της.

Κρατήσεις και συλλήψεις: Μέλη της Breaking the Silence κρατούνται συχνά από την ισραηλινή αστυνομία στον οικισμό Kiryat Araba κοντά στη Χεβρόνα. Οι αρχές επικαλούνται διάφορους λόγους για τις κρατήσεις, από τη διατάραξη της ησυχίας έως και φόβους για επιθέσεις εποίκων και ψευδείς καταγγελίες από τους εποίκους. Καμία από τις καταγγελίες αυτές δεν έχει αποδειχθεί αληθής και ουδέποτε απαγγέλθηκε κατηγορία κατά της Breaking the Silence¹.

Επιθέσεις εποίκων και παρεμπόδιση περιοδειών από τον στρατό: Οι οργανωμένες περιοδείες στη Χεβρόνα δέχονται συχνά επιθέσεις από εποίκους της Χεβρόνας και οι επιθέσεις αυτές γίνονται ολοένα και πιο βίαιες. Παρά τις δεκάδες καταγγελίες στην ισραηλινή αστυνομία, ελάχιστα μέτρα έχουν ληφθεί σχετικά με τις επιθέσεις αυτές. Αντ' αυτού, οι ισραηλινές αμυντικές δυνάμεις εμπόδισαν αρκετές φορές την πραγματοποίηση των περιοδειών, προκειμένου να προλάβουν τη βία των εποίκων. Τα πράγματα χειροτέρευαν όταν διοικητές του στρατού δήλωσαν στα μέσα ενημέρωσης ότι μέλη οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και συγκεκριμένα μέλη της Breaking the Silence, ευθύνονται για τη βία στην περιοχή. Οι δηλώσεις αυτές νομιμοποίησαν ουσιαστικά τις πράξεις βίας και τις απειλές των εποίκων κατά των ακτιβιστών. Σήμερα το ένα τρίτο των περιοδειών που ζητεί να πραγματοποιήσει η Breaking the Silence απορρίπτεται, ενώ κατά τη διάρκεια των περιοδειών ασκούνται παρενοχλήσεις και σωματική βία από τους εποίκους, και υποβάλλονται στην αστυνομία πολυάριθμες ψευδείς καταγγελίες κατά της Breaking the Silence. Επί του παρόντος ισχύει στρατιωτική διαταγή, η οποία απαγορεύει στα μέλη της Breaking the Silence να εισέρχονται στον Τάφο των Πατριάρχων στη Χεβρόνα.

Δημόσια δυσφήμιση και απόπειρες διακοπής της χρηματοδότησης: Από την ίδρυση της Breaking the Silence εκδηλώθηκαν διάφορες απόπειρες υπονόμευσης της αξιοπιστίας και αμαύρωσης του ονόματός της. Ο δημόσιος διασυρμός κορυφώθηκε μετά τη δημοσίευση των μαρτυριών στρατιωτών σχετικά με την επιχείρηση «Συμπαγές Μολύβι» στη Γάζα. Ο ισραηλινός πρωθυπουργός Benjamin Netanyahu καταδίκασε δημόσια την Breaking the Silence² και το ισραηλινό υπουργείο Εξωτερικών άσκησε πιέσεις σε ξένες κυβερνήσεις προκειμένου να παύσουν να χρηματοδοτούν την οργάνωση³. Ταυτόχρονα, η Breaking the Silence υπήρξε στόχος της παρότρυνσης πολλών δημόσιων προσωπικοτήτων, συμπεριλαμβανομένων δύο διάσημων παρουσιαστών εκπομπών λόγου στο ισραηλινό δημόσιο στρατιωτικό ραδιόφωνο, οι οποίοι ενθάρρυναν τους ακροατές τους να «σπάσουν τα κόκαλα» της Breaking the Silence⁴.

¹ <http://www.frontlinedefenders.org/node/1570>

² <http://www.haaretz.com/print-edition/news/pm-slams-breaking-the-silence-1.282675>

³ http://www.dutchnews.nl/news/archives/2009/07/israel_wants_clarity_on_human.php

⁴ <http://www.nif.org/issue-areas/stories/nif-protests-public-army.html>

Προτείνεται από τον κ. Lothar Bisky εξ ονόματος της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών

Breaking the Silence (Ρήγμα στη σιωπή)

Η Breaking The Silence (BTS) είναι ισραηλινή μη κυβερνητική οργάνωση (ΜΚΟ), η οποία ιδρύθηκε από στρατιώτες και παλαιμάχους των ισραηλινών δυνάμεων άμυνας που συλλέγουν και παρέχουν μαρτυρίες σχετικά με τη στρατιωτική τους θητεία στη Δυτική Όχθη, στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ κατά τη δεύτερη Ιντιφάντα, προσφέροντας στους εν ενεργεία και στους απολυθέντες ισραηλινούς στρατιώτες και εφέδρους μια πλατφόρμα για να περιγράψουν εμπιστευτικά τις εμπειρίες τους στα κατεχόμενα από το Ισραήλ εδάφη.

Δεδηλωμένη αποστολή της οργάνωσης είναι να «σπάσει τη σιωπή» των στρατιωτών των ισραηλινών δυνάμεων άμυνας, οι οποίοι επιστρέφουν στη ζωή του πολίτη στο Ισραήλ και «ανακαλύπτουν το χάσμα μεταξύ της πραγματικότητας που βίωσαν στα κατεχόμενα εδάφη και της σιωπής που βιώνουν στην πατρίδα τους».

Η Breaking the Silence η οποία ιδρύθηκε το 2004 συλλέγει μαρτυρίες και δημοσιεύει περιγραφές στρατιωτών, με σκοπό να προσπαθήσει να «αναγκάσει την ισραηλινή κοινωνία να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα που δημιούργησε» και να αντικρίσει την αλήθεια σχετικά με «την κακομεταχείριση των Παλαιστινίων, τις λεηλασίες και τις καταστροφές ιδιοκτησίας» που είναι οικείες στους στρατιώτες.

Η οργάνωση δημοσιεύει γραπτές και μαγνητοσκοπημένες αναφορές στον ιστότοπό της. Στις 15 Ιουλίου 2009, η Breaking the Silence δημοσίευσε ένα νέο βιβλίο με τίτλο «Soldiers' Testimonies from Operation Cast Lead, Gaza 2009» (Μαρτυρίες στρατιωτών από την επιχείρηση Συμπαγές Μολύβι, Γάζα 2009), ενώ πρόσφατα δημοσίευσε επίσης και ένα βιβλίο με μαρτυρίες γυναικών στρατιωτών. Μέλη της ομάδας πραγματοποίησαν περιγραφικές περιοδείες σε ολόκληρο το Ισραήλ, στη Δυτική Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η BTS πραγματοποιεί περιοδείες στη Χεβρόνα για τους Ισραηλινούς.

Η ισραηλινή κυβέρνηση διαμαρτυρήθηκε κατά της διεθνούς κρατικής χρηματοδότησης της Breaking the Silence. Κατέστησε σαφές ότι διαφωνεί με τη χρηματοδότηση από τη Μεγάλη Βρετανία, τις Κάτω Χώρες και την Ισπανία των ΜΚΟ «με σαφές αντικυβερνητικό πρόγραμμα».

Ο πρόεδρος του Ισραήλ στις Κάτω Χώρες είπε ότι το Ισραήλ είναι μια δημοκρατική χώρα και ότι τέτοια κεφάλαια θα έπρεπε να πηγαίνουν σε χώρες που δεν έχουν δημοκρατία. Η Breaking the Silence είναι «νόμιμη και θεμιτή οργάνωση», είπε, αλλά η χρηματοδότησή της από την ολλανδική κυβέρνηση είναι παράλογη, «υπό το πρίσμα των πολιτικών ευαισθησιών».

Προτείνεται από τον κ. Joseph Daul, τον κ. José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, τον κ. Jaime Mayor Oreja, τον κ. Jacek Saryusz-Wolski, τον κ. Jarosław Leszek Wałęsa και τον κ. Francisco José Millán Mon εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες)

«Guillermo Fariñas, εξ ονόματος εκείνων που αγωνίζονται στην Κούβα για την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα»

Ο Guillermo Fariñas, 48 ετών, είναι πρώην στρατιώτης ο οποίος έγινε κουβανός «αντιφρονών». Εντάχθηκε στην αντιπολίτευση το 1989, αφού επέστρεψε το δελτίο μέλους των Νέων Κομμουνιστών. Ψυχολόγος και δημοσιογράφος στο επάγγελμα, ίδρυσε ανεξάρτητο πρακτορείο Τύπου με τίτλο «Cubanacan Press», με σκοπό κυρίως να ενημερώνει τον υπόλοιπο κόσμο σχετικά με την τύχη των πολιτικών κρατουμένων στην Κούβα. Μάταια, ωστόσο, καθώς το πρακτορείο είναι σήμερα κλειστό και έχει παύσει τις δημοσιεύσεις του. Δεδομένου ότι οι διαδηλώσεις απαγορεύονται, πραγματοποίησε για τον λόγο αυτό απεργία πείνας το 2006 σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά της λογοκρισίας στο Διαδίκτυο και ζητώντας πρόσβαση σε ελεύθερο Διαδίκτυο για όλους. Για τον λόγο αυτό, τιμήθηκε με το βραβείο Ελευθερία στο Διαδίκτυο 2006 των Δημοσιογράφων χωρίς Σύνορα.

Οπαδός της μη βίας ο οποίος τόλμησε να καταγγείλει το καστρικό καθεστώς, ο Guillermo Fariñas είναι μια μορφή του αγώνα κατά της φυλάκισης πολιτικών αντιπάλων. Ο ίδιος έμεινε 11 ½ χρόνια στη φυλακή, αλλά το καθεστώς της Κούβας, που σκληραίνει συνεχώς τη στάση του, δεν κατανίκησε ούτε την αποφασιστικότητα ούτε τον ανθρωπισμό του. Όπως και άλλοι πριν από αυτόν, επέλεξε την απεργία πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για να επιστήσει την προσοχή της κοινής γνώμης στην κατάσταση των ελευθεριών στη χώρα του και εκφράζει έτσι την ελπίδα δεκάδων φυλακισμένων δημοσιογράφων ή ακτιβιστών.

Στις 24 Φεβρουαρίου 2010, ο Guillermo Fariñas ξεκίνησε την 23η απεργία πείνας, την επομένη του αμφιλεγόμενου θανάτου – τον οποίον είχε καταγγείλει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – ενός κρατουμένου για τις απόψεις του, του Orlando Zapato Tamayo, σε συνέχεια απεργίας πείνας διάρκειας σχεδόν τριών μηνών. Ζήτησε τότε την αποφυλάκιση 26 ασθενών πολιτικών κρατουμένων και κατήγγειλε τη διάψευση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το καθεστώς της Κούβας. Η απεργία πείνας του έληξε 135 ημέρες αργότερα, στις 8 Ιουλίου 2010 – και ενώ η κατάσταση της υγείας του γινόταν ολοένα και πιο ανησυχητική – ύστερα από ανακοίνωση της Καθολικής Εκκλησίας της Κούβας σχετικά με την αποφυλάκιση 52 κρατουμένων εντός των επόμενων τεσσάρων μηνών.

Έτσι, ο αγώνας του Guillermo Fariñas αποτέλεσε, και αποτελεί ακόμη, παράδειγμα για όλους τους υπερασπιστές της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών

και

Προτείνεται από τον κ. Edvard Kožušník και άλλους 91 βουλευτές

Guillermo FARIÑAS

Ο Guillermo Fariñas είναι κουβανός διδάκτωρ ψυχολογίας, ανεξάρτητος δημοσιογράφος και πολιτικός αντιφρονών στην Κούβα. Τα προηγούμενα χρόνια πραγματοποίησε 23 απεργίες πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά διάφορων στελεχών του κουβανικού καθεστώτος. Έχει δηλώσει ότι είναι έτοιμος να θυσιάσει τη ζωή του στον αγώνα κατά της λογοκρισίας στην Κούβα.

Τερμάτισε πρόσφατα μια απεργία πείνας διάρκειας 4 μηνών με αίτημα την αποφυλάκιση 52 κρατούμενων ακτιβιστών της αντιπολίτευσης, των οποίων η κατάσταση της υγείας ήταν κακή. Οι γιατροί είπαν ότι ο κ. Fariñas ήταν στα πρόθυρα του θανάτου.

Λόγοι για τους οποίους το ΕΚ πρέπει να υποστηρίξει την υποψηφιότητά του:

- Ο κ. Fariñas είναι ένα αυθεντικό σύμβολο του αγώνα για την ελευθερία έκφρασης και τη δημοκρατία.
- Είναι έτοιμος να δώσει τη ζωή του για τις ηθικές αυτές αρχές.
- Είναι μια ευκαιρία για την ΕΕ να στείλει ένα σαφές μήνυμα στο καθεστώς της Κούβας ότι η Κοινή θέση της ΕΕ* δεν θα αναθεωρηθεί εάν δεν ληφθούν πραγματικά μέτρα για την απελευθέρωση του ολοκληρωτικού καθεστώτος (σε αντίθεση προς την τρέχουσα πολιτική γραμμή της σοσιαλιστικής κυβέρνησης στην Ισπανία).

* Η πολιτική της ΕΕ του 1996 ζητεί την επίτευξη προόδου στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας ως προϋπόθεση για την εξομάλυνση των σχέσεων με την Κούβα.

Προτείνεται από τον κ. Norbert Neuser, τον κ. Willy Meyer, τον κ. Raül Romeva i Rueda και άλλους 40 βουλευτές

AMINETU HAIDAR

Η Aminetu Haidar (El Aaiún, 1967) είναι εξέχουσα σαχραουί υπερασπίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ακτιβίστρια για την ανεξαρτησία της Δυτικής Σαχάρας. Είναι πρόεδρος της CODESA (Σαχραουί οργάνωση υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων). Η κ. Haidar αποτελεί παράδειγμα μη βίαιου αγώνα και ειρηνικής αντίστασης και για τον λόγο αυτό είναι επίσης γνωστή ως η «Σαχραουί Γκάντι».

Η Aminetu υπήρξε επανειλημμένα θύμα διώξεων και καταστολής για την προσήλωσή της στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Σαχραουί. Το 1987 έλαβε μέρος σε ειρηνική διαδήλωση που ζητούσε από το Μαρόκο να διεξαγάγει δημονήφισμα για την αυτοδιάθεση της Δυτικής Σαχάρας, όπως προβλέπεται σε διάφορες αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών. Για τον λόγο αυτό, φυλακίσθηκε χωρίς να προηγηθεί καμία δίκη και παρέμεινε εξαφανισμένη για τέσσερα χρόνια σε μυστικές φυλακές του Μαρόκου, όπου υποβλήθηκε σε βασανιστήρια μαζί με δεκάδες άλλους σαχραουί πολιτικούς κρατουμένους.

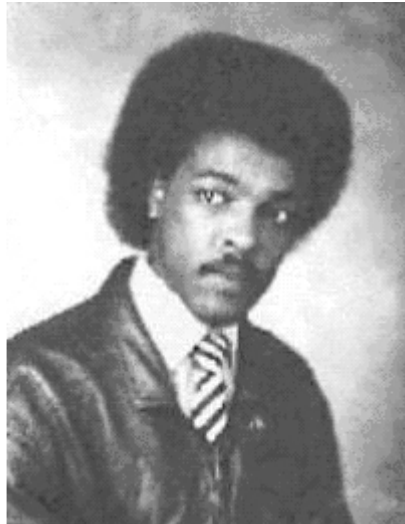
Το 2005 καταδικάστηκε από το Μαρόκο σε ποινή φυλάκισης 7 μηνών, αυτήν τη φορά στη «Μαύρη φυλακή» του El Aaiún, πόλη της Δυτικής Σαχάρας που κατέχεται από το Μαρόκο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τον Απρίλιο αυτού του έτους ψήφισμα με το οποίο ζητούσε από το Μαρόκο την άμεση αποφυλάκισή της μαζί με άλλους 36 σαχραουί κρατουμένους συνείδησης. Αφέθηκε ελεύθερη αφού εξέτισε την ποινή της.

Τον Νοέμβριο του 2009, επιστρέφοντας από ταξίδι στις Ηνωμένες Πολιτείες για να παραλάβει το βραβείο Πολιτικού Θάρρους, απελάθηκε παράνομα από το Αεροδρόμιο του El Aaiún (Δυτική Σαχάρα) από τις μαροκινές αρχές, οι οποίες κατάσχεσαν το διαβατήριό της και τη μετέφεραν διά της βίας στην Ισπανία. Η Aminetu ξεκίνησε απεργία πείνας στο αεροδρόμιο του Lanzarote (Κανάριοι Νήσοι), διάρκειας 32 ημερών, μετά το τέλος της οποίας κατάφερε να επιστρέψει στο σπίτι της στα κατεχόμενα εδάφη.

Η σαχραούι ακτιβίστρια τιμήθηκε, μεταξύ άλλων, με το βραβείο ανθρωπίνων δικαιωμάτων Juan María Brandés και το Βραβείο Ελευθερία (2006), το βραβείο Rosa de Plata (2007), το βραβείο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δικαιοσύνη Robert F. Kennedy (2008), το βραβείο Πολιτικού Θάρρους για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Ιδρύματος Train (2009) και το διεθνές βραβείο Jovellanos Αντίσταση και ελευθερία (2010). Η Διεθνής Αμνηστία την πρότεινε ως υποψήφια για το βραβείο Ginetta Sagan και ήταν επίσης υποψήφια για το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης.

Προτείνεται από τον κ. Olle Schmidt, την κ. Cecilia Wikström, την κ. Marit Paulsen και την κ. Lena Ek και άλλοι 37 βουλευτές

Dawit ISAAK

Ο Dawit Isaaq είναι δημοσιογράφος, συγγραφέας και θεατρικός συγγραφέας. Γεννήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1964. Είκοσι εννέα χρόνια αργότερα, η χώρα του, η Ερυθραία, ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος, ύστερα από έναν μακρύ και αιματηρό απελευθερωτικό πόλεμο. Ήρθε στη Σουηδία ως πρόσφυγας πολέμου το 1987. Έγινε σουηδός πολίτης το 1992.

Όταν η Ερυθραία απέκτησε την ανεξαρτησία της, ο Dawit Isaaq επέστρεψε στην πατρίδα του. Παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά. Αργότερα, έγινε συνιδιοκτήτης της πρώτης ανεξάρτητης εφημερίδας της χώρας, της «Setit», όπου εργάστηκε ως δημοσιογράφος. Όμως, η ανεξαρτησία της χώρας αποδείχθηκε εύθραυστη: το 1998, η διένεξη με την Αιθιοπία ξαφνικά αναζωπυρώθηκε, οδηγώντας σε έναν καταστροφικό μεθοριακό πόλεμο. Ο Dawit Isaaq επέστρεψε στο Λονδίνο για να προετοιμάσει τη μετάβαση της οικογένειάς του σε μια ασφαλή χώρα. Η σύζυγος και τα τρία παιδιά του τον ακολούθησαν τον Απρίλιο του 2000. Εγκαταστάθηκαν στο Gothenburg.

Έναν χρόνο αργότερα, ο Dawit Isaaq πήγε πάλι στην Ερυθραία. Την άνοιξη αυτή, η Ασμάρα έσφυζε από πολιτική δραστηριότητα. Ο μεθοριακός πόλεμος είχε προκαλέσει έντονες πολιτικές συζητήσεις. Μια ομάδα δεκαπέντε υπουργών ζητούσε, μεταξύ άλλων, δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και μια διεξοδική, αντικειμενική αξιολόγηση των γεγονότων που οδήγησαν στον πόλεμο. Τον Μάιο, όταν τα αιτήματα των δεκαπέντε αντιφρονούντων δεν εισακούστηκαν, οι τελευταίοι δημοσίευσαν την κριτική τους στο Διαδίκτυο σε ανοικτή επιστολή. Η επιστολή δημοσιεύθηκε από τον ελεύθερο Τύπο, μαζί με αναλύσεις, σχόλια και συνεντεύξεις με αρκετούς από τους δεκαπέντε πολιτικούς. Μέσα σε λίγες ημέρες, οι ένδεκα από τους δεκαπέντε πολιτικούς συνελήφθησαν, όπως και δέκα επιφανείς δημοσιογράφοι του ελεύθερου Τύπου, συμπεριλαμβανομένου του Dawit Isaaq, ο οποίος συνελήφθη νωρίς το

πρώι της Κυριακής 23 Σεπτεμβρίου 2001.

Μέχρι σήμερα, κανένας εξ αυτών δεν κατηγορήθηκε επίσημα ούτε δικάστηκε δίκαια. Οι δημοσιογράφοι, καθώς και οι πολιτικοί, χαρακτηρίστηκαν προδότες· οι δημοσιογράφοι κατηγορήθηκαν επίσης ότι έλαβαν οικονομική βοήθεια από το εξωτερικό – αξιόποινη πράξη σύμφωνα με τους νόμους για τον Τύπο της Ερυθραίας.

Ελάχιστα σημεία ζωής υπάρχουν για τον Dawit Isaak μετά τη σύλληψή του. Τον Νοέμβριο του 2001, η τότε επίτιμος πρόξενος της Σουηδίας στην Ασμάρα, Lis Truelsen, τον διέκρινε μέσα από τα κάγκελα και είχε τον χρόνο να ανταλλάξει λίγα λόγια μαζί του. Τον Απρίλιο του 2002 μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο – για να θεραπεύσουν τα τραύματά του που είχαν προκληθεί από βασανιστήρια, σύμφωνα με την αμερικανική οργάνωση Τύπου «Committee to Protect Journalists» (Επιτροπή για την προστασία των δημοσιογράφων CPJ). Επίσης, το καλοκαίρι του 2004, ο πρέσβης της Ερυθραίας στη Στοκχόλμη, Araya Desta, δήλωσε στο εθνικό σουηδικό ραδιόφωνο ότι ο Dawit Isaak ήταν καλά. Όμως, μέχρι σήμερα, ούτε η οικογένειά του ούτε οι σουηδικές αρχές ούτε οι διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν λάβει άδεια για να τον επισκεφθούν. Οι αρχές της Ερυθραίας ισχυρίζονται ότι ο Dawit Isaak είναι ερυθραίος πολίτης –όχι σουηδός πολίτης– και ότι, επομένως, η περίπτωση του αποτελεί εσωτερική υπόθεση.

Την άνοιξη του 2010, πρώην φύλακας στις διαβόητες φυλακές του Eiraeiro, όπου κρατούνται ο Dawit Isaak καθώς και άλλοι δημοσιογράφοι και άνθρωποι της αντιπολίτευσης, διέφυγε από την Ερυθραία με προορισμό την Αιθιοπία. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του, η φυλακή βρίσκεται στην έρημο (περίπου 100 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Ασμάρα) και είναι ως επί το πλείστον αυτάρκης, προκειμένου να απομονώνονται περισσότερο οι κρατούμενοι από την υπόλοιπη κοινωνία. Τα κελιά έχουν διαστάσεις 3 x 4 μέτρα και περιλαμβάνουν τουαλέτα, ντους και τρεις κουβέρτες. Οι κρατούμενοι τρώνε μόνον μία φορά την ημέρα και το γεύμα τους περιλαμβάνει μόνον έξι φέτες ψωμί και μια (κάθε άλλο παρά θεραπευτική) σούπα. Οι δεσμοφύλακες δεν δικαιούνται να επικοινωνούν με τους κρατούμενους. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι δεν αναπτύσσονται σχέσεις μεταξύ φυλάκων και κρατουμένων, οι φύλακες εργάζονται πάντοτε σε ομάδες τριών ή τεσσάρων ατόμων. Οι κρατούμενοι είναι αναγκασμένοι να φορούν χειροπέδες συνεχώς και τα ψυχολογικά βασανιστήρια είναι συνηθισμένα. Επίσης, δεν χρησιμοποιούνται τα ονόματα των κρατουμένων, αλλά αυτοί αναφέρονται αποκλειστικά και μόνο με τον αριθμό που τους έχει αποδοθεί.

Το καλοκαίρι του 2010, εκπρόσωπος της κυβέρνησης της Ερυθραίας δήλωσε σε σουηδική εφημερίδα ότι η υπόθεση του Dawit Isaak δεν θα εξετασθεί ποτέ από δικαστήριο, καθώς θεωρείται ότι συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια της Ερυθραίας.

Τον Ιανουάριο του 2009, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε την άμεση αποφυλάκιση του Dawit Isaak και άλλων κρατούμενων δημοσιογράφων στο ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση στο Κέρας της Αφρικής B6/033 2009. Στις 20 Φεβρουαρίου 2009, ο τότε Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Hans-Gert Pöttering απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο της Ερυθραίας εκφράζοντας έντονη ανησυχία για την επιδείνωση της υγείας του Dawit Isaak και επαναλαμβάνοντας την έκκληση για την άμεση απελευθέρωση του ιδίου και άλλων δημοσιογράφων. Ζήτησε επίσης από τις αρχές της Ερυθραίας να συμφωνήσουν στην πραγματοποίηση επίσκεψης στον κρατούμενο Dawit Isaak από αξιωματούχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο οποίος θα συνοδεύεται από ιατρό. Το 2009 ο Dawit Isaak ήταν ένας από τους

τρεις τελικούς υποψηφίους για το Βραβείο Ζαχάρωφ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Τον Ιούνιο του 2010, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Jerzy Buzek απέστειλε επίσημη επιστολή στον Πρόεδρο της Ερυθραίας εκφράζοντας και πάλι την έντονη ανησυχία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τον Dawit Isaak.

Προτείνεται από τον κ. Martin Schulz εξ ονόματος της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Birtukan Mideksa

Η **Birtukan Mideksa** είναι αιθίοπας πολιτικός και πρώην δικαστής. Είναι αρχηγός του κόμματος της αντιπολίτευσης Ενότητα για τη Δημοκρατία και τη Δικαιοσύνη (UDJ). Γεννήθηκε στην Αντίς Αμπέμπα της Αιθιοπίας. Μετά την αποφοίτησή της από το λύκειο, εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο της Αντίς Αμπέμπα από όπου αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή με πτυχίο Νομικής. Άσκησε το επάγγελμά της στην τρίτη περιφέρεια του ομοσπονδιακού δικαστικού συστήματος.

Ενώ εργαζόταν στο ομοσπονδιακό δικαστικό σύστημα, η Birtukan διορίστηκε δικαστής στο ομοσπονδιακό πρωτοδικείο της τρίτης περιφέρειας. Την εποχή εκείνη, προήδρευε μιας εξαιρετικά προβεβλημένης υπόθεσης που αφορούσε τον πρώην υπουργό Άμυνας και κορυφαίο αξιωματούχο του TPLF, Siye Abraha, ο οποίος κατηγορούνταν για διαφθορά. Διέταξε την αποφυλάκιση του κατηγορουμένου με εγγύηση, και ξεπλάγη όταν, λίγα λεπτά αργότερα, οι κρατικές αρχές συνέλαβαν τον Siye, ενώ έβγαινε από το δικαστήριο συνοδευόμενος από την οικογένεια και τους φίλους του. Αναφέρθηκε ότι η Birtukan δέχθηκε στη συνέχεια αρκετές προειδοποιήσεις και απειλές από πράκτορες της ασφάλειας της κυβέρνησης.

Αργότερα, η Birtukan αποφάσισε να ενταχθεί σε πολιτικό κόμμα προκειμένου να επιφέρει μια ραγδαία αλλαγή στη χώρα, συμπεριλαμβανομένης της επικράτησης του κράτους δικαίου και του πλήρους σεβασμού και της εφαρμογής του συντάγματος, την απουσία των οποίων διαπίστωσε από πρώτο χέρι όταν ήταν δικαστής. Εντάχθηκε στο κόμμα Ουράνιο Τόξο Αιθιοπία: Κίνημα για τη Δημοκρατία και την Κοινωνική Δικαιοσύνη, και αργότερα στον Συνασπισμό για την Ενότητα και τη Δημοκρατία (CUD), ύστερα από τον συνασπισμό τεσσάρων κομμάτων. Στις εκλογές του 2005, το κόμμα της απέσπασε περισσότερο από το ένα τρίτο των εδρών και πιστεύεται ότι θα μπορούσε να είχε κερδίσει περισσότερες εάν δεν υπήρχαν παρατυπίες στην ψηφοφορία και στην καταμέτρηση των ψήφων, και το κυβερνών κόμμα άρχισε να στοχεύει ηγέτες των κομμάτων της αντιπολίτευσης (συμπεριλαμβανομένης της Birtukan). Η Birtukan κρίθηκε ένοχη για απόπειρα ανατροπής της συνταγματικής τάξης

και καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη. Της απονεμήθηκε χάρη το 2007 ύστερα από μακρές διαπραγματεύσεις και αφού πέρασε, μαζί με άλλους ηγέτες της αντιπολίτευσης, 18 μήνες στη φυλακή. Ίδρυσε αργότερα το κόμμα UDJ (Ενότητα για τη Δημοκρατία και τη Δικαιοσύνη) με τις ίδιες αρχές που ακολουθούσε το CUD. Η ανάγκη για ένα νέο όνομα για το κόμμα οφείλεται στο γεγονός ότι η επιτροπή εκλογών του κυβερνώντος κόμματος έδωσε το ίδιο όνομα σε αποσχισθείσα ομάδα του CUD (γνωστή επίσης ως Kijijit). Η Birtukan εξελέγη πρόεδρος του UDJ, το οποίο έχει ως στόχο να επιφέρει την αλλαγή στην Αιθιοπία με ειρηνικά μέσα.

Στις 28 Δεκεμβρίου 2008, η Birtukan συνελήφθηκε εκ νέου και φυλακίσθηκε για να εκτίσει ποινή ισόβιας κάθειρξης, μετά την ανάκληση της χάρης που της είχε απονεμηθεί το 2007. Η Birtukan Medeksa συγκαταλέγεται στα 100 και πλέον άτομα που φυλακίσθηκαν για αδικήματα μετά τις αμφιλεγόμενες εκλογές του 2005. Μια διαφωνία σχετικά με τους όρους της χάρης οδήγησε για άλλη μια φορά στη σύλληψή της. Η κυβέρνηση της Αιθιοπίας ισχυρίστηκε ότι η χάρη τελούσε υπό την αίρεση ότι αυτή θα ζητούσε «συγγνώμη για τα εγκλήματά της». Ανέφερε ότι διέταξε την εκ νέου σύλληψή της ύστερα από πληροφορίες ότι αρνήθηκε δημόσια ότι είχε ζητήσει συγγνώμη για τις πράξεις της ή ότι είχε ζητήσει χάρη, και ότι τώρα θα παρέμενε στη φυλακή ισόβιως. Η Birtukan παραδέχθηκε ανοικτά ότι συνεχίζει τον ειρηνικό της «αγώνα για περισσότερη δημοκρατία, σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου» στην Αιθιοπία. Τα προβλήματά της άρχισαν όταν μίλησε σε δημοσιογράφους στο εξωτερικό για τον τρόπο με τον οποίο αποφυλακίσθηκαν ηγέτες της αντιπολίτευσης. Αναφέρθηκε σε διαπραγματεύσεις που είχαν πραγματοποιηθεί μεταξύ της αντιπολίτευσης και της κυβέρνησης, με τη βοήθεια μιας «επιτροπής πρεσβυτέρων», προτού της απονεμηθεί τελικά χάρη. Η κυβέρνηση έδωσε έμφαση σε ένα έγγραφο που υπέγραψαν οι κρατούμενοι που επρόκειτο να αποφυλακισθούν, στο οποίο δήλωναν ότι «μετάνιωσαν» για τυχόν «λάθη» που «είχαν διαπράξει», υπονοώντας ότι η αποφυλάκιση ήταν μέρος μιας συνήθους δικαστικής διαδικασίας και όχι μέρος μιας πολιτικής συμφωνίας κατόπιν διαπραγματεύσεων.

Ο Merera Gudina, ηγέτης του συνασπισμού της αντιπολίτευσης Φόρουμ Δημοκρατικού Διαλόγου (FDD – Medrek), ανέφερε σε ομιλία στη διάρκεια επίσκεψης στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Νοέμβριο του 2009, ότι «η Birtukan Medeksa θα γίνει ο Mandela της Αιθιοπίας». Πολλοί από τους υποστηρικτές της αναφέρονται σε αυτήν ως «η Aung San Suu Kyi της Αιθιοπίας», βιρμανή κρατούμενη συνείδησης.

Τον Δεκέμβριο του 2009, η Διεθνής Αμνηστία χαρακτήρισε τη φυλάκιση της Birtukan Medeksa «άδικη και πολιτικά υποκινούμενη» και ξεκίνησε μια διεθνή εκστρατεία ζητώντας την αποφυλάκισή της, αμφισβητώντας τον ισχυρισμό της κυβέρνησης της Αιθιοπίας ότι η φυλάκισή της είναι νομικό θέμα¹. Όταν ρωτήθηκε σχετικά με την αποφυλάκισή της, σε συνέντευξη Τύπου τον Δεκέμβριο του 2009, ο αιθίοπας πρωθυπουργός Meles Zenawi, ο οποίος σπάνια αναφέρεται σε αυτήν με το όνομά της, απάντησε: «Δεν θα υπάρξει ποτέ συμφωνία με κανέναν για την αποφυλάκιση της Birtukan. Ποτέ. Τελεία. Το θέμα αυτό έχει λήξει»².

¹ <http://www.ethiopianreview.com/content/11916>

² http://en.wikipedia.org/wiki/Birtukan_medeksa

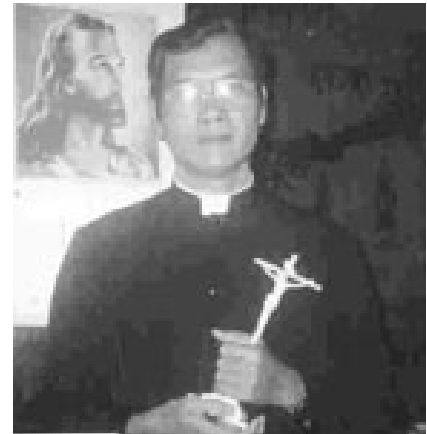
Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών

Πατήρ Thadeus Nguyen Van Ly

Ο πατήρ Nguyêñ Van Ly είναι βιετναμέζος ιερέας και επιφανής ακτιβιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο οποίος μετέρχεται μόνον μη βίαια μέσα για την επίτευξη του στόχου της παγκόσμιας προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι αρχές που τον καθοδηγούν είναι οι ακόλουθες:

- ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής, ελευθερία του συνέρχεσθαι, της πληροφόρησης, της σκέψης και της θρησκείας·
- ισότητα και δικαιοσύνη για τον λαό του Βιετνάμ·
- εγκαθίδρυση πραγματικής δημοκρατίας στο Βιετνάμ.

Ο πατήρ Nguyêñ Van Ly συνελήφθη για πρώτη φορά τον Σεπτέμβριο του 1977, επειδή διένειμε δύο δοκίμια του Αρχιεπισκόπου Nguyen Kim Dien, στα οποία επικρίνεται η καταπίεση των θρησκευτικών μειονοτήτων από την κυβέρνηση. Έκτοτε ο ιερέας έχει περάσει συνολικά περισσότερα από 20 χρόνια στη φυλακή ή σε κατ' οίκον περιορισμό για την προάσπιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της δημοκρατίας. Κατά την προσωρινή αποφυλάκισή του προκειμένου να υποβληθεί σε ιατρική θεραπεία τον Μάρτιο του 2010, ο πατήρ Nguyen Van Ly τέθηκε αμέσως υπό στενή επιτήρηση από τις αρχές και απειλήθηκε με σύλληψη «ανά πάσα στιγμή» επειδή ζήτησε από τη διεθνή κοινότητα να δώσει προσοχή στην κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ.

Ο πατήρ Nguyêñ Van Ly συνοψίζει το έργο του για τη στήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ως ακολούθως: «Μια πολιτισμένη κοινωνία δεν πρέπει ποτέ να επιτρέπει σε καμία κυβέρνηση, όποια και αν είναι η ιδεολογία και οι πολιτικές αρχές της, να παρεκκλίνει από τα παγκόσμια ανθρώπινα δικαιώματα και να απομονώνει τον λαό της πίσω από ένα σιδηρούν παραπέτασμα επικαλούμενη τη “μη ανάμειξη” σε εσωτερικές κρατικές υποθέσεις».

Προτείνεται από την Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών

OPEN DOORS (ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ)

Η OPEN DOORS είναι μια μη ομολογιακή χριστιανική αποστολή υποστήριξης των διωκόμενων χριστιανών, οι οποίοι αποτελούν τη θρησκευτική μειονότητα που υφίσταται τις περισσότερες διώξεις. Παγκοσμίως, τέσσερις στους πέντε ανθρώπους που διώκονται για τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις είναι χριστιανοί. Σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο, πραγματοποιούνται διώξεις που διαφέρουν σε ένταση, από μεμονωμένες πράξεις έως οργανωμένη καταπίεση από τις αρχές.

Η OPEN DOORS ιδρύθηκε το 1955 από την Anne van der Bijl, μια ολλανδή πολίτη, ύστερα από επίσκεψή της σε διωκόμενους χριστιανούς στην κομμουνιστική Πολωνία. Αρχικός στόχος της OPEN DOORS ήταν να προσεγγίσει χριστιανούς στην κομμουνιστική Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και στην Κίνα. Στη δεκαετία του 1970 το πεδίο δράσης της επεκτάθηκε στη Μέση Ανατολή και σε τμήματα της Αφρικής και της Νοτιοανατολικής Ασίας. Επί του παρόντος, η οργάνωση δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 45 χώρες με ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- ανάπτυξη δράσης τόσο σε χώρες της Δύσης όσο και σε χώρες με καταπιεστικά καθεστάτα για την προαγωγή της ελευθερίας της θρησκείας ή των πεποιθήσεων·
- παροχή νομικής συνδρομής και στήριξης σε κρατούμενους και στις οικογένειές τους·
- επιχορήγηση κέντρων αποκατάστασης για χριστιανούς πρόσφυγες, χήρες και παιδιά, διακονίες συμφιλώσης και σχολεία διδασκαλίας της Βίβλου·
- διανομή της Βίβλου και άλλων χριστιανικών βιβλίων.

Η OPEN DOORS δημοσιεύει κάθε χρόνο τον κατάλογο *World Watch List*, ο οποίος κατατάσσει τις χώρες βάσει της έντασης των διώξεων που υφίστανται οι ανά τον κόσμο χριστιανοί, επειδή ασκούν ενεργά τα θρησκευτικά τους καθήκοντα.

Η OPEN DOORS ξεκίνησε πρόσφατα μια μαζική επιχείρηση παροχής βοήθειας στα θύματα των πλημμυρών στο Πακιστάν που ανήκουν σε θρησκευτικές μειονότητες, οι οποίες υπέστησαν διακρίσεις στο πλαίσιο των επίσημων πακιστανικών προσπαθειών αρωγής.

Για περισσότερες πληροφορίες:

<http://sb.od.org/> (διεθνής πύλη στο Διαδίκτυο της OPEN DOORS)

<http://www.opendoorsuk.org/> (OPEN DOORS Ηνωμένο Βασίλειο)

<http://www.opendoors.nl> (OPEN DOORS Κάτω Χώρες)